KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 536/93

af 9. marts 1993

om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (1), særlig artikel 11,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (2), særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Tillægsafgiftsordningen for mælk og mejeriprodukter er ved forordning (EØF) nr. 3950/92 blevet videreført for yderligere syv tolvmånedersperioder, der begynder den 1. april 1993; forordningen ophæver og erstatter de tidligere bestemmelser om tillægsafgiften; der bør derfor fastsættes gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 3950/92, og de bestemmelser, Kommissionen havde fastsat for den foregående ordning, bør ophæves;

nærværende forordning indeholder de bestemmelser, der er nødvendige for den endelige udregning af den afgift, producenten skal betale, endvidere bestemmelser, der skal sikre en rettidig afgiftsbetaling; endelig indeholder forordningen kontrolbestemmelser, så det kan efterprøves, om afgiften opkræves korrekt;

det er nødvendigt at fastlægge de kendetegn, der betragtes som repræsentative for mælken, og navnlig må det fastsættes, hvorledes fedtindholdet indgår i beregningen af det endelige beløb for de leverende mængder; beregningen sker ud fra et referencefedtindhold, som bør være det pr. 31. marts 1993 fastlagte indhold, da denne dato gælder som dato for den individuelle referencemængde, fedtindholdet er knyttet til; der bør gælde særlige bestemmelser, hvis referencemængden for leveringer forhøjes eller fastlægges ved omlægning af en referencemængde for direkte salg; erfaringer viser, at der bør fastlægges detaljerede bestemmelser for det tilfælde, hvor en mælkeproducent begynder sin virksomhed;

det bør fastslås, at individuelle korrektioner i nedadgående retning, der skyldes den leverede mælks fedtindhold, i intet tilfælde kan betyde, at en mængde, der overstiger den samlede garantimængde i en medlemsstat, kan fritages for afgiftsbetaling;

erfaringen viser, at der er forekommet betydelige forsinkelser i fremsendelsen af oplysningerne om indsamling og direkte salg og i afgiftsbetalingen, hvilket har hindret, at ordningen har kunnet blive fuldt effektiv; der bør tages fornødent hensyn til disse erfaringer i form af strenge krav om frister for formidling af oplysninger og for betaling, og kravene bør være forbundet med sanktioner;

ifølge artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3950/92 skal Kommissioen fastlægge kriterierne for, hvornår prioriterede kategorier af producenter kan få tilbagebetalt afgifter, hvis medlemsstaten har fundet det hensigtsmæssigt ikke at foretage fuld genuddeling af uudnyttede mængder på sit område; kun hvis disse kriterier ikke finder fuld anvendelse i en medlemsstat, kan denne efter tilladelse fra og i forståelse med Kommissionen anvende andre kriterier;

ifølge forordning (EØF) nr. 3950/92 er opkøberen det centrale led i ordningens korrekte gennemførelse; det er derfor vigtigt, at den enkelte medlemsstat godkender opkøbere, der udøver deres virksomhed på dens område;

medlemsstatene bør kunne foretage relevant kontrol efterfølgende, så de kan efterprøve, hvorvidt og i hvilket omfang afgiften er blevet opkrævet ifølge bestemmelserne; kontrollen bør mindst omfatte et bestemt antal transaktioner, som bør fastlægges;

Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved beregning af den tillægsafgift, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3950/92, gælder følgende:

(1) EFT nr. L 405 af 31. 12. 1992, s. 1.
(2) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

1) Ved mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der i en medlemsstat er afsat efter artikel 2, stk. 1, i forordning, forstås enhver mængde mælk eller mælkækvivalenter, som forlader en bedrift på medlemsstatens område.

Mængder, som en producent afstår til behandling eller forarbejdning i henhold til en kontrakt om lønforarbejdning, betragtes som en leverance.

2) Der anvendes følgende ækvivalenter:

— 1 kg fløde = $\frac{26{,}3 \text{ kg mælk} \times \text{flødens fedtindhold i \%}}{100}$

— 1 kg smør = 22,5 kg mælk.

For ost og alle andre mejeriprodukter kan medlemsstaterne enten fastsætte ækvivalenterne under hensyntagen til de pågældende ostetypers eller andre mejeriprodukters indhold af tørstof og fedt eller fastsætte mængderne af mælkeækvivalenter skønsmæssigt ud fra producentens antal malkekøer og en for besætningen repræsentativ gennemsnitlig mælkeydelse pr. ko.

Kan producenten overfor myndighederne bevise, hvilke mængder der er anvendt til fremstilling af de pågældende produkter, anvender medlemsstaten dette bevis i stedet for ovennævnte ækvivalenter.

3) I forbindelse med leverancer af helt eller delvis skummet mælk skal producenten over for myndighederne bevise, at mælkefedtet er blevet bogført med henblik på afgiftens beregning. Kan dette ikke bevises, bogføres sådanne leverancer som sødmælk ved afgiftsberegningen.

4) Som indikativpris og omregningskurs anvendes den pris og den kurs, der gælder den sidste dag i den pågældende tolvmånedersperiode.

Artikel 2

1. De kendetegn ved mælken, herunder fedtstoffet, der betragtes som repræsentative efter artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3950/92, er dem, der gælder for den individuelle referencemængde, som er til rådighed pr. 31. marts 1993.

I tilfælde af ændring af den individuelle referencemængde gælder følgende bestemmelser:

a) mælkens repræsentative fedtindhold opretholdes uændret, hvis der tildeles yderligere referencemængder fra den nationale reserve, eller hvis referencemængden forhøjes i medfør af artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3950/92

b) hvis referencemængden for leverancer beregnes ved omregning af referencemængden for direkte salg, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3950/92, fastsættes det repræsentative fedtindhold, der er knyttet til referencemængden, til 3,8 %

c) ved anvendelse af artikel 6 og 7 og artikel 8, tredje, fjerde og femte led, i forordning (EØF) nr. 3950/92 iverdrages det repræsentative fedtindhold sammen med den referencemængde, som det er knyttet til.

I så fald er det repræsentative fedtindhold, der fremkommer, lig med gennemsnittet af det oprindelige repræsentative indhold og det overdragne repræsentative indhold vægtet med den oprindelige referencemængde og den overdragne

d) for producenter, der har en referencemængde hidrørende fuldstændigt fra den nationale reserve, og som har begyndt deres virksomhed efter den 1. april 1992, er mælkens repræsentative fedtindhold det gennemsnitlige fedtindhold i den mælk, der leveres de første tolv måneder af deres virksomhed. Dog må det repræsentative fedtindhold ikke overstige det nationale gennemsnitlige fedtindhold i den mælk, der er indsamlet i medlemsstaten i den tolvmånedersperiode, der er referenceperiode, medmindre producenten hvert år fremlægger bevis for, at han i sin besætning har malkeracer, som begrunder, at der tages et højere indhold i betragtning. Hvis der ikke føres et sådant bevis, fastsættes det repræsentantive fedtindhold til det nationale gennemsnitlige fedtindhold i den mælk, der er indsamlet i medlemsstaten i den tolvmånedersperiode, der er referenceperiode.

2. Ved udarbejdelsen af den endelige opgørelse over afgiften for den enkelte producent, jf. artikel 3, sammenlignes det gennemsnitlige fedtindhold i den mælk og/eller de mælkeækvivalenter, han har leveret, med det repræsentative indhold, han råder over:

— hvis der konstateres en positiv afvigelse, forhøjelse den leverede mængde mælk eller mælkeækvivalenter med 0,18 % pr. 0,1 g yderligere fedtstof pr. kg mælk

— hvis der konstateres en negativ afvigelse, nedsættes den leverede mængde mælk eller mælkeækvivalenter med 0,18 % pr. 0,1 g mindre fedtstof pr. kg mælk.

Udtrykkes den leverede mælkemængde i liter, multipliceres justeringen på 0,18 % pr. 0,1 g fedtstof med koefficienten 0,971.

3. Hvis indsamlingen i en medlemsstat overstiger indsamlingen korrigeret efter stk. 2, skal der erlægges tillægsafgift for forskellen mellem indsamlingen og de samlede garantileverancer, som medlemsstaten råder over.

Artikel 3

1. Ved udgangen af hver af de perioder, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3950/92, udfærdiger opkøberen for hver producenten en opgørelse, der for den referencemængde og det repræsentative fedtindhold, som sidstnævnte råder over, viser mængde og fedtindhold for den mælk og/eller de mælkeækvivalenter, han har leveret i løbet af perioden.

Er der tale om et skudår, nedsættes mængden af mælk eller mælkeækvivalenter med en tresindstyvendedel af de mængder, der er leveret i februar og marts.

2. Inden den 15. maj hvert år meddeler opkøberen medlemsstatens myndigheder en oversigt over de opgørelser, der er udfærdiget for de enkelte producenter, eller, hvis medlemsstaten har besluttet det, den samlede mængde, mængden justeret ifølge artikel 2, stk. 2, og det gennemsnitlige fedtindhold for den mælk og/eller de mælkeævkvivalenter, disse producenter har leveret ham, og det angives, hvilken sum af individuelle referencemængder og hvilket gennemsnitligt repræsentativt fedtindhold producenterne råder over.

Hvis fristen overskrides, skal opkøberen betale et beløb svarende til afgiften ved overskridelse af de mængder mælk og mælkeækvivalenter, som producenterne har leveret ham, med 0,1 %. Dog kan sanktionen højst udgøre 20 000 ECU.

3. Medlemsstaten kan beslutte, at myndighederne underretter køberen om, hvilket afgiftsbeløb han skal erlægge, efter at myndighederne eventuelt, afhængigt af medlemsstatens beslutning, har genuddelt en del af eller alle de uudnyttede referencemængder enten direkte til de pågældende producenter eller til opkøberne med henblik på fordeling mellem de pågældende producenter.

4. Inden den 1. september hvert år indbetaler den afgiftspligtige opkøber det beløb, der skal erlægges, til det kompetente organ efter regler, som medlemsstaten fastsætter.

Hvis betalingsfristen overskrides, påløber der for de skyldige beløb en årlig rente efter en rentesats, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må være lavere end den rentesats, medlemsstaten anvender ved inddrivning af uberettiget udbetalte beløb.

Artikel 4

1. For direkte salg afgiver producenten ved udgangen af hver af de perioder, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3950/92, en sammenfattende erklæring om mængden af mælk og/eller andre mejeriprodukter, udspecificeret på produkt, der er solgt direkte til konsum og/eller til grossister, modningslagre eller detailhandlere.

Er der tale om et skudår, nedsættes mængden af mælk eller mælkeækvivalenter med en tresindstyvendedel af de mængder, der er solgt direkte i februar og marts, eller med en trehundredeogseksogtresindstyvendedel af de mængder, der er solgt direkte i den pågældende tolvmånedersperiode.

2. Producenten indgiver sin erklæring til medlemsstatens myndigheder inden den 15. maj hvert år.

Hvis fristen overskrides, skal producenten betale agiften for de samlede mængder mælk og mælkeækvivalenter, han har solgt direkte, og som overstiger den referencemængde, han råder over, eller, hvis der ikke er tale om nogen overskridelse, et beløb svarende til afgiften ved overskridelse af den referencemængde, han råder over, med 0,1 %. Dog kan sanktionen højst udgøre 1 000 ECU.

Er erklæringen ikke indgivet den 1. juli, anvendes bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3950/92 vd udløbet af en frist på 30 dage efter, at medlemsstaten har fremsat sit betalingskrav over for producenten.

3. Medlemsstaten kan beslutte, at myndigheder underretter producenten om, hvilket afgiftsbeløb han skal erlægge, efter at myndighederne eventuelt, afhængigt af medlemsstatens beslutning, har genuddelt en del af eller alle de uudnyttede referencemængder til de pågældende producenter.

4. Inden den 1. september hvert år indbetaler producenten det beløb, han skal erlægge, til det kompetente organ efter regler, som medlemsstaten fastsætter.

Hvis betalingsfristen overskrides, påløber der for de skyldige beløb en årlig rente efter en rentesats, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må være lavere end den rente, medlemsstaten anvendes ved inddrivning af uberettiget udbetalte beløb.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne fastlægger i påkommende tilfælde de prioriterede kategorier af producenter, der er nævnt i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3950/92, på grundlag af et eller flere af følgende objektive kriterier efter nedenstående prioritetsorden :

a) formel vedkendelse fra myndighederne i medlemsstaten af, at tillægsafgiften helt eller delvis er blevet opkrævet uberettiget

b) bedriftens geografiske beliggenhed og først og fremmest bjergområder, jf. artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 75/268/EØF [1]

[1] EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

c) den maksimale belægningsgrad for bedrifter med ekstensiv animalsk produktion

d) størrelsen af overskridelsen af den individuelle referencemængde

e) størrelsen af den referencemængde, som producenten råder over.

Hvis der for en periode fortsat er disponible finansieringsmuligheder efter anvendelsen af ovenstående kriterier, fastsætter medlemsstaten i samråd med Kommissionen yderligere objektive kriterier.

2. Medlemsstaterne træffer supperende foranstaltninger til at sikre, at EF-afgiften betales inden udløbet af den fastsatte frist.

Hvis det af det dokument, der er nævnt i artikel 3, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2776/88 (1), og som medlemsstaterne sender til Kommissionen hver måned, fremgår, at fristen ikke er blevet overholdt, nedsætter Kommissionen forskuddene på konteringen af landbrugsudgifterne i forhold til det beløb, der skal betales, eller skønnet over dette beløb.

Medlemsstaterne trækker renter, der er betalt i henhold til artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 4, fra udgifterne til mælkesektoren.

Artikel 6

Referencemængder, der ikke eller ikke længere er individuelt tildelt, overføres til den nationale reserve, er er nævnt i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3950/92. Referencemængderne for henholdsvis leverancer og direkte salg bogføres særskilt.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne kontrolforanstaltinger til at sikre, at tillægsafgiften opkræves for de afsatte mængder mælk og mælkeækvivalenter, der overstiger den ene eller den anden af de mængder, der er nævnt i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3950/92. Med henblik herpå gælder følgende:

a) en opkøber i en medlemsstat skal være godkendt af medlemsstaten.

En opkøber kan kun godkendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

— han skal godtgøre, at han er handlende ifølge medlemsstatens lovgivning

— han skal i medlemsstaten råde over lokaler, hvor myndighederne har adgang til lagerregnskab, registre og andre papirer som nævnt i litra c)

— han skal forpligte sig til løbende ajourføring af lagerregnskab, registre og andre papirer som nævnt i litra c)

— han skal forpligte sig til at indgive de erklæringer, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, til medlemsstatens myndigheder.

Godkendelsen tilbagekaldes, hvis ovenstående betingelser ikke opfyldes; den tilbagekaldes, hvis opkøberen mere end én gang hat undladt at opfylde en af de øvrige forpligtelser, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 3950/92 og i nærværende forordning

b) producenten skal sikre sig, at den opkøber, han leverer til, er godkendt

c) opkøberne opbevarer i mindst tre år følgende materiale, så det kan stilles til rådighed for medlemsstatens myndigheder: dels et lagerregnskab pr. tolvmånedersperiode med oplysning for hver producent om hans navn og adresse, hans referencemængde ved begyndelsen og ved udgangen af hver periode samt de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, han har leveret pr. måned eller pr. fireugersperiode, samt det repræsentative og det gennemsnitlige fedtindhold for disse leverancer, dels forretningspapirer, korrespondance og andre oplysninger, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 (2), som gør det muligt at kontrollere lagerregnskabet

d) opkøberen er ansvarlig for, at de samlede mængder mælk og/eller andre mejeriprodukter, han har fået leveret, bogføres ifølge tillægsafgiftsordningen; han opbevarer derfor i mindst tre år følgende materiale, så det kan stilles til rådighed for mnedlemsstatens myndigheder: fortegnelsen over de opkøbere og virksomheder for behandling eller forarbejdning af mælk eller andre mejeriprodukter, som har leveret ham mælk eller andre mejeriprodukter, og oplysninger om den månedlige leverance fra hver leverandør

e) ved indsamling på bedrifterne skal mælken og/eller de andre mejeriprodukter ledsages af et dokument, som viser den enkelte leverance. Endvidere skal opkøberen i mindst tre år opbevare oplysninger, som gør det muligt at spore den enkelte leverance

f) producenter, der råder over en referencemængde for direkte salg, opbevarer i mindst tre år følgende materiale, for at det kan stilles til rådighed for medlemsstatens myndigheder: dels et lagerregnskab pr. tolvmånedersperiode med angivelse pr. produkt af den månedlige mængde mælk og/eller mejeriprodukter, der er solgt direkte til konsum og/eller til grossister, modningslagre eller detailhandlere, dels registret over de dyr på bedriften, han anvender til mælkproduktion, jf. artikel 4, stk. 1, Rådets i direktiv 92/102/EØF (3), samt bilag, der kan gøre det muligt at kontrollere lagerregnskabet.

(1) EFT nr. L 249 af 8. 9. 1988, s. 9.

(2) EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 18.
(3) EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 32.

2. Medlemsstaterne træffer yderligere foranstaltninger med henblik på :

— kontrol af fuldstændigt eller delvist ophør med mælkeproduktionen og/eller frigivelse af referencemængden efter artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3950/92, når de pågældende bestemmelser anvendes

— underretning af de berørte om de strafferetlige eller administrative sanktioner, de udsætter sig for, hvis bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3950/92 og i nærværende forordning ikke overholdes.

3. Medlemsstaten kontrollerer konkret, at bogføringen af de afsatte mængder mælk og mælkeækvivalenter er nøjagtig, og den gennemfører i dette øjemed kontrol af mælketransporterne under indsamlingen i bedrifterne og navnlig kontrol på stedet :

a) hos opkøberne : af de i artikel 3, stk. 1, nævnte opgørelser, lagerregnskabets sandsynlighed og de i stk. 1, litra c) og d), nævnte forsyninger, for så vidt angår forretningspapirer og andre oplysninger, der dokumenterer anvendelsen af de indsamlede mængder mælk og mælkeækvivalenter

b) hos producenter, der råder over en referencemængde for direkte salg : af sandsynligheden af den i artikel 4, stk. 1, nævnte erklæring, og af det i stk. 1, litra f), nævnte lagerregnskab.

Medlemsstaten fastlægger kontrollen på grundlag af en risikoanalyse. Antallet af kontroltilfælde kan for et enkelt år ikke være lavere end :

— 40 % af opkøberne, for så vidt angår litra a)

— 5 % af antallet af berørte producenter, for så vidt angår litra b).

Artikel 8

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen :

— de foranstaltninger, de har vedtaget for at sikre anvendelsen af forordning (EØF) nr. 3950/92 og nærværende forordning, samt eventuelle ændringer af disse foranstaltninger senest en måned efter deres vedtagelse

— deres beslutning og begrundelsen herfor, hvis de anvender artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3950/92

— inden den 1. marts hvert år, hvilke mængder der er blevet overdraget efter artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92

— inden den 1. september hvert år, skemaet i bilaget i udfyldt stand. Overskrides denne frist, tilbageholder Kommissionen et skønsmæssigt beløb i forskuddet på de bogførte landbrungsudgifter

— resultaterne af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 8, første og andet led, i forordning (EØF) nr. 3950/92, og de fornødne oplysninger til en evaluering.

Artikel 9

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1546/88 [1] ophæves.

Den anvendes dog fortsat for at sikre, af forpligtelserne for tillægsafgiftsordningen gennemførelse for niende og eventuelt tidligere perioder opfyldes.

For at bevare kontinuiteten i de nationale foranstaltninger, der sikrer, at tillægsafgiftsordningen overholdes, kan henvisninger til artikel 5c i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 [2], til Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 [3] eller til forordning (EØF) nr. 1546/88 som overgangsforanstaltning betragtes som henvisninger til forordning (EØF) nr. 3950/92 og til nærværende forordning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den tolvmånedersperiode, der begynder den 1. april 1993.

Hvis en medlemsstat har administrative vanskeligheder, kan den dog udskyde anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra a), b) og e), indtil den 31. december 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 139 af 4. 6. 1988, s. 12.
[2] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
[3] EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

BILAG

Årligt spørgeskema vedrørende tillægsafgiften for mælk (forordning (EØF) nr. 3950/92)

ANVENDELSESPERIODE : MEDLEMSSTAT :

1. **Leverancer**

1.1. Antal opkøbere .....

heraf opkøbersammenslutninger .....

1.2. Summen af tildelte individuelle referencemængder for leverancer (tons) .....

1.3. Antal producenter .....

heraf producenter, der også råder over en referencemængde for direkte salg .....

1.4. Antal anmodninger om anvendelse af artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3950/92 .....

og berørte mængder (tons) .....

1.5. Gennemsnitligt repræsentativt fedtindhold (g/kg) .....

1.6. De leverede mængder mælk og mælkeækvivalenter (tons) .....

heraf mejeriprodukter i mælkeækvivalenter (tons) .....

1.7. Leverancernes faktiske gennemsnitlige fedtindhold (g/kg) .....

1.8. Justering af leverancerne efter det repræsentative fedtindhold (tons) .....

1.9. Antal tilfælde af midlertidig afståelde af referencemængder registreret pr. 31. december .....

og berørte mængder (tons) .....

1.10. Uudnyttede referencemængder inden eventuel genuddeling (tons) .....

1.11. Antal producenter efter kategori, der har draget fordel af artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3950/92 .....

genuddelte beløb pr. producentkategori (national valuta) .....

beløb, der er anvendt til finansiering af foranstaltninger som nævnt i artikel 8, første led, i forordning (EØF) nr. EE) 3950/92 (national valuta) .....

2. **Direke salg**

2.1. Summen af tildelte individuelle referencemængder for direkte salg (tons) .....

2.2. Antal producenter .....

2.3. Mængden af direkte salg af mælk og mælkeækvivalenter (tons) .....

heraf mejeriprodukter i mælkeækvivalent (tons) .....

heraf — fløde og smør .....
— ost .....
— yoghurt .....
— andet .....

2.4. Uudnyttede referencemængder inden eventuel genuddeling (tons) .....

2.5. Beløb af afgiften, der er anvendt til foranstaltninger som nævnt i artikel 8, første led, i forordning (EØF) nr. 3950/92 (national valuta) .....